

Responsabilitatea lui Ezechel

Text biblic: Ezechel 33:87-16a

Versetul de aur

Acum, fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să asculți cuvântul care iese din gura Mea și să-i înștiințezi din partea Mea.
Ezechel 33:7

Introducere

Lecția noastră de astăzi ne duce în anul căderii Ierusalimului, în 586 BC. Locuitorii lui Iuda, care erau deja în exil de mai mult de 12 ani, erau pe cale să experimenteze venirea unui alt val care li se alăturau în captivitate.

Textul lecției de astăzi face parte dintr-o lecție mai amplă Ezechiel 33:1–20. Această lecție examinează și ilustrează rolul lui Ezechiel ca profet, mesajele pe care trebuie să le transmită, ce poate să aștepte din partea poporului și cum să reacționăm la gândirea lor

Contextul lecției

I Străjerul calei lui Israel (Ezechel 33:7)

A. Datoria lui Ezechel (v 7a)

Cuvântul străjer apare de 5 ori în cartea lui Ezechel. Într-un sens fizic, un străjer este o santinelă al cărei post de observație se află în vârful unui turn. De acolo, el poate transmite informații cu privire la apropierea forțelor inamice (2 Regi 9:17). El este versiunea antică a unui sistem electronic de avertizare timpurie. Dumnezeu îl cheamă pe Ezechiel să fie un străjer spiritual asupra poporului său.

B. Ce trebuie să facă (v 7b)

Aceasta ultimă parte a versetului ne spune ce trebuie să facă Ezechel. El trebuie să avertizeze poporul de consecințele comportamentului păcătos al poporului.

II. Avertisment pentru cei păcătoși (Ezechel 33:8-9)

A. Vină și răspundere (v. 8)

O temă care se repetă în această carte este cea a responsabilității personale pentru păcat (Ez 33:14, 20; 18:4). Dar dacă profetul Ezechiel închide ochii la un astfel de păcat aceasta înseamnă că el va avea responsabilitate pentru moartea celui păcătos. (dar sângele lui îl voi cere din mâna ta).

B. Vină și imunitate (v 9)

Profetul nu va purta nicio vină pentru moartea celui păcătos dacă va înștiința pe cel păcătos să se întoarcă de la calea lui cea rea, dar dacă el nu se întoarce, atunci cel rău va muri în păcatul său. Ne putem pune întrebarea, de ce a fost nevoie de această avertizare? Poporul a avut Legea lui Moise și cele 10 Porunci de ce era necesară o astfel de avertizare profetică! Da ei au avut aceste Legi dar, ca firi pământești legea sa diminuat și poporul socotea răul bine și binele rău (Isaia 5:20).

III. Avertizarea Israeliților (Ezechel 33:10-16a)

A. Trecut fără de importanță (v.10-12)

Când o persoană se află într-o situație foarte delicată, există de obicei o încercare de a descoperi de ce. Adesea, aceasta implică „jocul învinuirii, adică a da vina pe oricine dar nu pe el”. Dar, tot așa cum ne spune și Ezechiel 18 (pilda cu agurida), Dumnezeu nu va permite așa ceva! Pe măsură ce oamenii încep să „înțeleagă cine este vinovat” se vor întreba ce pot face pentru a schimba situația. Schimbarea va părea fără speranță, pentru că ei au pierdut puterea de a o schimba (Lev 26:39)

Creatorul nostru nu se bucură de suferința noastră, nici măcar atunci când este meritată. După cum spune 2 Petru 3:9, Dumnezeu are îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca nici unul să nu piară” Cuvintele profetului doresc să dea o speranță celor care doresc să se schimbe.

B. Există cale de întoarcere (v 13-16a)

Pe măsură ce îl vedem pe Dumnezeu promițând viață persoanei neprihănite, trebuie să subliniem că cuvintele „va trăi negreșit” și „va muri pentru răul pe care l-au făcut” se referă în primul rând la viața veșnică și, respectiv, la o condamnare veșnică. Paginile Bibliei mărturisesc multe exemple de oameni evlavioși, drepiți, care au fost persecutați până la punctul de a-și pierde viața pământească în timp ce trăiau conform Matei 10:28 (am lăsat totul și te-am urmat).

Pentru cel rău, trecerea la calea dreaptă este posibilă, deoarece implică atât atitudine, cât și acțiune. Atitudinea este de a se întoarce de la păcatul său pe măsură ce persoana renunță la calea cea rea pe care a umblat.

Acest verset tratează unele greșeli care trebuie îndreptate pe măsură ce persoana rea anterior merge pe calea cea nouă. Zălogul se referă la ceva care a fost luat și acum este dat înapoi.

Cei răi nu au acordat atenție restricțiilor din Legea lui Moise, nici în ceea ce privește păstrarea unei garanții, nici cerințele de restituire (Exodul 22:1-4; Leviticul 6:2-5; Numeri 5:5-8). Expresia „a da înapoi ce a furat” este un alt indicator al comportamentului corect al cuiva care se schimbă de pe calea morții la calea vieții. Acest lucru ne amintește de atitudinea pocăită și de acțiunea promisă a lui Zacheu (Luca 19:8).

Mânia lui Dumnezeu îi așteaptă pe cei răi. Dar odată ce sa pocăit, Dumnezeu nu se răzbună (Isaia 43:25; Ez 18:22), spre deosebire de oameni (Lev 19:18). Iertarea divină nu este o caracteristică a iubirii lui Dumnezeu care se face „o singură dată”. El continuă, să ne vorbească și umblă în permanență cu noi, acesta este motivul pentru care trebuie sa-L onorăm pe Dumnezeu.

CONCLUZII

Ca membri ai noului legământ, astăzi continuăm să medităm la legătura dintre păcat și suferință pentru cei care trăiesc sub vechiul legământ (Iov 21:19; Luca 13:1-5; Ioan 9:2). Oamenii cinstiți suferă într-adevăr din cauza unor realități care nu pot fi controlate. Dar lecția de astăzi spune că, cu toate acestea, calea celor drepiți este cea pe care trebuie să mergem. Mersul pe calea celor răi duce la distrugere. Având în vedere porunca lui Dumnezeu dată lui Ezechiel de a fi străjer, cum am putea trăi noi într-un rol de străjer?

De la bun început, este important să înțelegem că Ezechiel a primit chemarea sa de a sluji ca străjer profetic prin revelație directă de la Dumnezeu. Ezechiel a îndeplinit acest rol într-un anumit moment din istorie, pentru un anumit grup de oameni, în moduri relevante pentru timpul, locul și poporul său. Noi nu suntem profeți în același sens în care a fost Ezechiel. Cei care pretind astăzi că sunt însărcinați de Dumnezeu să fie profeți, în sensul de a putea prezice viitorul, s-ar putea dovedi că greșesc (Deut 18:22; Evrei 1:1-2). Chiar și așa, există oportunități pentru noi să le spunem celor din jurul nostru cuvinte de avertizare și încurajare, ca un străjer. Dumnezeu dorește ca nimeni să piară (2 Petru 3:9). El pedepsește neascultarea cu dreptate, dar este și milostiv și răbdător. El îi invită pe păcătoși să se pocăiască și să se întoarcă de la căile lor rele pentru a găsi viață în Fiul Său. Noi avem datoria de a duce această veste bună mai departe.

Mai mult, nu depinde de noi dacă oamenii ascultă de cuvintele noastre. La fel ca Ezechiel, responsabilitatea noastră este să spunem altora această veste bună a Evangheliei (Matei 28:19-20). Dacă această veste bună este acceptată sau respinsă nu este în puterea noastră să judecăm.

Ce trebuie să memorăm: Vorbește și acționează ca un străjer!